

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1928-1929

Projet de loi portant modification de la législation sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail.

(Voir les n°s 98 (1927-1928), 66 et amendements feuillets I et II et les Annales parlementaires de la Chambre des Représentants, séance du 26 avril 1929.)

ARTICLE PREMIER.

Les articles 4, 5, 6, 8 et 34 de la loi du 24 décembre 1903 sont modifiés comme suit :

Art. 4. — 1er alinéa. — Lorsque l'accident a été la cause d'une incapacité temporaire et totale de travail, la victime a droit, à partir du jour qui suit le début de l'incapacité résultant de l'accident, à une indemnité journalière égale à 50 p. c. du salaire quotidien moyen.

3e alinéa. — Si, à l'expiration des vingt-huit premiers jours, à compter du jour prévu au 1er alinéa, l'incapacité temporaire est totale, l'indemnité journalière devient, à partir du vingt-neuvième jour, égale aux deux tiers du salaire quotidien moyen.

4e alinéa. — Si l'incapacité est ou devient permanente, une allocation annuelle des deux tiers, déterminée d'après le degré d'incapacité comme il

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1928-1929

Wetsontwerp houdende wijziging van de wetgeving op de vergoeding der schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen.

(Zie n^{rs} 98 (1927-1928); 66 en de amendementen I et II en de Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, vergadering van 26 April 1929.)

EERSTE ARTIKEL

De artikelen 4, 5, 6, 8 en 34 der wet van 24 December 1903 worden gewijzigd als volgt :

Art. 4. — 1^e alinea. — Wanneer het ongeval een tijdelijke en volkomen ongeschiktheid tot werken heeft veroorzaakt, heeft de getroffene, te rekenen van den dag volgende op het begin der arbeidsongeschiktheid, die uit het ongeval voortvloeit, recht op een dagelijksche vergoeding gelijk aan 50 ten honderd van het gemiddeld dagloon.

3^e alinea. — Indien, na het verstrijken der eerste acht en twintig dagen, te rekenen van den dag, bij alinea 1 voorzien, de tijdelijke ongeschiktheid volkomen is, wordt de dagelijksche vergoeding, te rekenen van den negen en twintigsten dag, gelijk aan de twee derden van het gemiddeld dagloon.

4e alinea. — Indien de ongeschiktheid bestendig is of wordt, vervangt een jaarlijksche vergoeding van twee derden, bepaald naar den graad van ongeschikt-

vient d'être dit, remplace l'indemnité temporaire à dater du jour où l'incapacité présente le caractère de la permanence ; ce point de départ est constaté soit par l'accord des parties, soit par un jugement définitif.

En ce qui concerne les grands blessés, dont l'état nécessite absolument et normalement l'assistance d'une autre personne, le juge peut porter l'allocation annuelle à un taux supérieur à deux tiers mais qui n'excédera toutefois pas 80 p. c. A l'expiration du délai de revision prévu à l'article 30, l'allocation annuelle est remplacée par une rente viagère.

Art. 5. — 1er alinéa. — Le chef d'entreprise est tenu, conformément aux dispositions ci-après et jusqu'à l'expiration du délai de revision prévu par l'article 30 de la présente loi, des frais médicaux, chirurgicaux, pharmaceutiques et hospitaliers causés par l'accident. Il est également tenu du coût des appareils de prothèse et d'orthopédie dont l'usage est reconnu nécessaire jusqu'à la date de l'accord ou du jugement définitif visés à l'article 4. Une indemnité supplémentaire, représentant le coût probable du renouvellement de ces appareils, est attribuée à la victime ; cette indemnité est fixée par l'accord ou par le jugement définitif. Elle peut être éventuellement majorée dans le cas où une aggravation de l'infirmité de la victime est constatée lors d'une action en revision intentée dans les conditions prévues à l'article 30. La partie de l'indemnité supplémentaire non dépensée au cours du délai de revision est payée à la victime dans le mois de l'expiration dudit délai.

heid zooals boven gezegd, de tijdelijke vergoeding, te rekenen van den dag, waarop de ongeschiktheid van bestendigen aard is ; dit vertrekpunt wordt vastgesteld 't zij bij de overeenkomst der partijen, 't zij bij een eindvonnis.

Wat de zwaar gekwetsten betreft, wier toestand volstrekt de geregelde hulp van een anderen persoon vergt, kan de rechter de jaarlijksche uitkeering, alsmede de dagelijksche vergoeding op een hooger en maatstaf dan de twee derden brengen, die nochtans 80 t. h. niet zal overschrijden. Bij het verstrijken van den herzieningstermijn, voorzien bij artikel 30, wordt de jaarlijksche uitkeering vervangen door een lijfrente.

Art. 5. — 1^e alinea. — Vallen ten laste van den ondernemer overeenkomstig de hierna volgende bepalingen, en tot het einde van het bij artikel 30 van deze wet voorzien tijdsbestek, de door het ongeval veroorzaakte medische, heilkundige, pharmaceutische verplegingskosten. De kosten betreffende de toestellen voor kunstmatige vervanging van lichaamsdeelen en orthopedische toestellen, waarvan het gebruik noodzakelijk is erkend, vallen ook, tot den datum van het akkoord of de bij artikel 4 voorziene einduitspraak van het gerecht, ten laste van den ondernemer. Een bijkomende vergoeding, die de waarschijnlijke kosten vertegenwoordigt voor het vernieuwen van die toestellen, wordt aan den getroffene verleend ; die vergoeding wordt akkoord gaande of bij einduitspraak van het gerecht vastgesteld. Zij mag eventueel worden verhoogd in geval er, overeenkomstig artikel 30, bij een rechtsvordering om herziening, een verergering van het gebrek wordt vastgesteld bij den getroffene. Het deel der bijkomende vergoeding, dat gedurende het tijdsbestek van herziening niet werd uitgegeven, wordt in den loop der maand van het verstrijken van bedoeld tijdsbestek aan den getroffene betaald.

Art. 6. — Lorsque l'accident a causé la mort de la victime, il est alloué les indemnités suivantes :

1° Une somme de 750 francs pour frais funéraires. Le dernier alinéa de l'article 5 est applicable à cette indemnité.

2° A. — Au conjoint non divorcé ni séparé de corps, à la condition que le mariage soit antérieur à l'accident, une rente viagère dont le montant sera calculé en raison des âges des deux conjoints et sur la base de 30 p. c. du salaire annuel de la victime.

B. — Aux enfants légitimes nés ou conçus avant l'accident et aux enfants naturels reconnus avant l'accident, orphelins de père ou de mère, et pour autant que les uns et les autres soient âgés de moins de 18 ans une rente viagère temporaire jusque 18 ans, égale à 15 p. c. du salaire annuel pour chaque enfant, sans que l'ensemble puisse dépasser 45 p. c. dudit salaire.

Aux enfants répondant aux mêmes conditions, orphelins de père et de mère et aux enfants naturels non reconnus par la mère victime d'un accident du travail, il est dû une rente viagère temporaire jusque 18 ans, égale à 20 p. c. du salaire annuel pour chaque enfant sans que l'ensemble puisse dépasser 60 p. c. dudit salaire.

C. — Aux père et mère de la victime, enfant légitime ou reconnu avant l'accident, et pour autant que celle-ci ne laisse ni conjoint ni enfants bénéficiaires, une rente viagère dont le montant sera calculé en raison des âges de la victime et de l'ayant droit sur la base de 20 p. c. du salaire annuel pour chacun des bénéficiaires ; sous les mêmes conditions, la mère de l'enfant naturel

Art. 6. — Heeft het ongeval den dood van eene getroffene veroorzaakt, dan worden de volgende vergoedingen toegekend :

1° Een som van 750 frank voor begrafeniskosten. Het laatste lid van artikel 5 is van toepassing op deze vergoeding.

2° A. — Aan den niet uit den echt noch van tafel en bed gescheiden echtgenoot, op voorwaarde dat het huwelijk vóór het ongeval is voltrokken, een lijfrente waarvan het bedrag zal berekend worden naar den leeftijd van ieder der echtgenooten en op den grondslag van 30 t. h. van het jaarloon van den getroffene.

B. — Aan de wettige kinderen, geboren of verwekt vóór het ongeval, en aan de onechte vóór het ongeval erkende kinderen, wier vader of moeder is overleden, voor zoover de eenen en de anderen geen achttien jaar oud zijn, een tijdelijke lijfrente tot het achttiende jaar, gelijk aan 15 t. h. van het jaarloon voor elk kind, zonder dat het totaal 45 t. h. van voornoemd loon mag overschrijden.

Aan de kinderen, die onder dezelfde voorwaarden verkeerden, wier vader en moeder overleden zijn en van de door een arbeidsongeval getroffen moeder niet erkende onechte kinderen, is een tijdelijke lijfrente tot het achttiende jaar verschuldigd, gelijk aan 20 t. h. van het jaarloon voor elk kind zonder dat het totaal 60 t. h. van voornoemd loon mag overschrijden.

C. — Aan den vader en de moeder van den getroffene, hetzij een wettig, hetzij een vóór het ongeval erkend kind, en voor zoover hij noch echtgenoot noch gerechtigde kinderen achterlaat, een lijfrente waarvan het bedrag zal berekend worden naar den leeftijd van den getroffene en van den recht-hebbende naar den maatstaf van 20 t. h. van het jaarloon voor elk der recht-

non reconnu mais non abandonné par elle, a droit à une rente calculée comme il est dit ci-dessus, sur la base de 20 p. c. du salaire annuel.

Toutefois, dans le cas où la victime laisse un conjoint sans enfants, il est attribué aux ayants droit visés à l'alinéa précédent une rente calculée sur le taux de 15 p. c. pour chaque bénéficiaire.

En cas de prédécès du père ou de la mère de la victime, il est attribué aux ascendants du prédécédé une rente calculée :

1° S'il n'y a ni conjoint ni enfants, sur le taux de 15 p. c. pour chaque bénéficiaire ;

2° S'il y a un conjoint sans enfants, sur le taux de 10 p. c. pour chaque bénéficiaire.

D. — Aux petits-enfants orphelins de père, âgés de moins de 18 ans, et pour autant que la victime ne laisse ni conjoint, ni enfants bénéficiaires, une rente viagère temporaire jusque 18 ans égale à 15 p. c. du salaire annuel pour chaque petit-enfant, sans que l'ensemble puisse dépasser 45 p. c. dudit salaire.

Toutefois, si, à défaut de conjoint, il existe des enfants bénéficiaires, les petits-enfants orphelins de père viennent en concours, par groupe familial, avec les enfants ; la rente attribuable à chaque groupe de petits-enfants étant fixée à 15 p. c. et partagée par tête. La part de la rente attribuée à chaque petit-enfant s'éteindra pour chacun à l'âge de 18 ans.

En cas d'existence d'un nombre, supérieur à trois, d'enfants ou de groupes de petits-enfants ayants droit, le taux attribuable à chaque enfant ou à chaque groupe de petits-enfants est réduit en le multipliant par la fraction $\frac{3}{4}$, $\frac{3}{5}$,

verkkrijgenden; onder dezelfde voorwaarden, heeft de moeder van het niet erkend maar door haar niet verlaten onecht kind, recht op een rente berekend als hierboven, naar den maatstaf van 20 t. h. van het jaarloon.

Nochtans, ingeval de getroffene een echtgenoot zonder kinderen nalaat, wordt aan de bij het vorig lid bedoelde rechthebbenden een rente verleend, berekend naar den maatstaf van 15 t. h. voor ieder rechtverkkrijgende.

Bij vooroverlijden van den vader of de moeder van den getroffene, wordt, globaal, aan de bloedverwanten in de opgaande linie van den vooroverledene een rente verleend, berekend als volgt :

1° Indien er noch echtgenoot noch kinderen overblijven, naar den maatstaf van 15 t. h. voor ieder begunstigde;

2° Indien er een echtgenoot zonder kinderen overblijft, naar den maatstaf van 10 t. h. voor ieder begunstigde.

D. — Aan de kleinkinderen, wier vader overleden is, die minder dan achttien jaar oud zijn, en voor zoover de getroffene noch echtgenoot noch gerechtigde kinderen achterlaat, een tijdelijke lijfrente tot het achttiende jaar, gelijk aan 15 t. h. van het jaarloon voor elk kleinkind, zonder dat het totaal 45 t. h. van bedoeld loon mag overschrijden

Nochtans, indien, bij ontstentenis van echtgenoot er gerechtigde kinderen zijn, hebben de kleinkinderen, wier vader overleden is, familiegroepsgewijs, gelijke rechten als de kinderen; de rente die aan elke groep van kleinkinderen wordt toegekend, bepaald zijnde op 15 t. h. en hoofdgewijze verdeeld. Het aan ieder kleinkind toegekend aandeel zal, voor elk, op den leeftijd van achttien jaar vervallen.

Ingeval er een grooter getal dan drie kinderen of groepen van rechthebbende kleinkinderen zijn, wordt het bedrag dat voor elk kind of voor elke groep van kleinkinderen wordt in acht genomen, verminderd door het te vermenigvul-

3/6, etc., selon que le nombre susvisé est 4, 5, 6, etc.

E. — Aux frères et sœurs de la victime, âgés de moins de 18 ans, et pour autant que la victime ne laisse ni conjoint, ni enfants, ni père, ni mère, ni petits-enfants ayants droit, une rente viagère temporaire jusque 18 ans égale, par tête, à 15 p. c. du salaire annuel, sans que l'ensemble puisse dépasser 45 p. c. S'il existe plus de trois frères et sœurs ayants droit, le taux de 15 p. c. est réduit proportionnellement de la manière déterminée à l'alinéa précédent.

Les ascendants, frères et sœurs et petits-enfants, n'auront droit aux indemnités que s'ils profitaient directement du salaire de la victime. Seront présumés tels ceux qui vivaient sous le même toit.

La rente visée aux alinéas qui précédent est due à la date du décès de la victime.

Article 8, 4e alinéa. — Lorsque le salaire annuel dépasse 20,000 francs, il n'est pris en considération, pour la fixation des indemnités, qu'à concurrence de cette somme.

Cette disposition entre en vigueur le 1er juillet 1929.

Art. 34. — 1er alinéa. — Un comité technique sera institué par arrêté royal auprès du Ministère de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale, sous le nom de Commission des accidents du travail. Il sera composé de quinze membres, parmi lesquels il y aura deux actuaire au moins, un médecin, un représentant des caisses communes agréées et un représentant des sociétés agréées, ainsi que deux représentants des chefs d'entreprise et deux

digen met de breuk 3/4, 3/5, 3/6, enz., naar gelang bovenbedoeld getal 4, 5, 6, enz. is.

E. — Aan broeders en zusters van den getroffene, die minder dan achttien jaar oud zijn, en voor zoover de getroffene noch echtgenoot, noch kinderen, noch vader of moeder, noch rechthebbende kleinkinderen achterlaat, een tijdelijke lijfrente tot hun achttiende jaar, per hoofd gelijk aan 15 t. h. van het jaarloon, zonder dat de totale rente 45 t. h. mag overschrijden. Indien er meer dan drie rechthebbende broeders of zusters zijn, wordt de maatstaf van 15 t. h. naar verhouding van hun getal, op de in vorige alinea bepaalde wijze, verminderd.

De bloedverwanten in de opgaande linie, broeders en zusters en kleinkinderen, zullen alleen op de vergoedingen kunnen aanspraak maken, indien zij rechtstreeks van het loon van den getroffene leefden. Worden als zoodanig aangezien degenen die onder hetzelfde dak leefden.

De bij de vorige alinea's bedoelde rente is verschuldigd op den dag van het overlijden van den getroffene.

Art. 8, 4^e alinea. — Gaat het jaarlijksch loon 20,000 frank te boven, dan komt het, voor de vaststelling van de vergoedingen, slechts tot het beloop van deze som in aanmerking.

Deze bepaling treedt in werking op 1 Juli 1929.

Art. 34. — 4^e alinea. — Bij Koninklijk besluit zal bij het Ministerie van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg, een technisch comiteit worden ingesteld, onder den naam van Arbeidsongevallencommissie. Het zal samengesteld zijn uit vijftien leden, waaronder minstens twee actuarissen, een arts, een vertegenwoordiger van de aangenomen gemeenschappelijke kassen en een vertegenwoordiger der toegelaten maatschappijen alsmede twee vertegenwoordigers

représentants des ouvriers, élus, les uns et les autres, par le Conseil supérieur du travail.

ART. 2.

Les chefs d'entreprise sont tenus de remettre à chacun de leurs ouvriers, apprentis ou employés bénéficiaires de la présente loi, un carnet mentionnant notamment le chiffre des salaires et prestations allouées, dans la forme et les règles qui seront déterminées par un arrêté royal pris sur avis de la Commission des accidents du travail.

Seront punis d'une amende de 26 à 200 francs, les chefs d'entreprise, patrons, directeurs ou gérants qui contreviendront au présent article.

Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux exploitations agricoles.

ART. 3.

La présente loi est applicable à partir du 1er janvier 1930.

Bruxelles, le 26 avril 1929.

*Le Président de la Chambre
des Représentants,*

MAURICE LEMONNIER.

Les Secrétaires,

Alf. AMELOT.

van de ondernemingshoofden en twee vertegenwoordigers der werklieden, de eenen en de anderen benoemd door den Hoogen Arbeidsraad.

ART. 2.

De ondernemers zijn gehouden aan elk hunner onder de toepassing der wet vallende werklieden, leerjongens of beampten, een boekje uit te reiken, waarin namelijk het bedrag van de verleende loonen en uitkeeringen dient vermeld, in den vorm en naar de regels, die zullen worden vastgesteld bij Koninklijk besluit, gegeven op advies van de Arbeidsongevallencommissie.

Worden gestraft met eene geldboete van 26 tot 200 frank, de ondernemers, bedrijfsleiders of beheerders, die dit artikel overtreden.

De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op de landbouwbedrijven.

ART. 3.

Deze wet wordt toegepast vanaf 1 Januari 1930.

Brussel, 26 April 1929.

*De Voorzitter van de Kamer
der Volksvertegenwoordigers,*